

Sygn. akt I ACz 757/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
------------------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013 roku na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w Ł.** przeciwko **R. K.** prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) H. (...) R. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydziału Gospodarczego

z dnia 7 sierpnia 2013 r., sygn. akt VI GC 190/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie go od opłaty sądowej od apelacji.

W uzasadnieniu Sąd podał, iż brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego, gdyż z prowadzonej działalności gospodarczej uzyskuje on wysokie przychody, zaś brak zysku nie świadczy jeszcze o złej kondycji finansowej tej działalności. Poza tym, w ocenie Sądu Okręgowego, niewiarygodne jest oświadczenie pozwanego o jego sytuacji materialnej, skoro nie osiągając dochodów, ponosi miesięcznie wydatki na utrzymanie rodziny i mieszkania w wysokości ponad 10.000 zł.

Na powyższe postanowienie pozwany złożył zażalenie, w którym zakwestionował ustalenia Sądu co do możliwości poniesienia wymaganej opłaty sądowej od apelacji. Wskazał, że jego aktualna sytuacja finansowa jest bardzo trudna z uwagi na wysokie koszty działalności oraz zobowiązanie kredytowe. Zdaniem skarżącego odmowa zwolnienia go od opłaty sądowej od apelacji spowoduje brak kontroli instancyjnej wadliwego rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Mając powyższe na uwadze pozwany domagał się zwolnienia go od opłaty sądowej od apelacji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, iż obowiązek uiszczania kosztów sądowych wobec Skarbu Państwa jest co najmniej równorzędny z obowiązkiem wywiązywania się z innych zobowiązań związanych m.in. z prowadzeniem działalności gospodarczej, czy spłatą zaciągniętych kredytów, a koszty dochodzenia swych praw przed sądem powinny być w kalkulowane przez przedsiębiorcę w koszty tej działalności i uwzględnione przy planowaniu wydatków.

Ponadto zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych stanowi wyjątek od zasady ich ponoszenia i przysługuje ono osobom ubogim, które nie mają dostatecznych środków, by je ponieść, o ile wykażą one swą trudną sytuację finansową.

Przesłanek oceny zastosowania art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz.U. 2010, nr 90, poz. 594 t.j.) nie można dokonywać w oderwaniu od celu tego przepisu. Ma on w interesie społecznym umożliwić podmiotowi, którego na to nie stać, obronę jego słusznych praw i stanowi w istocie formę pomocy udzielanej przez Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw, by zwolnić pozwanego od opłaty sądowej od apelacji (8.163 zł). Słusznie bowiem Sąd Okręgowy zauważył, iż pozwany jest przedsiębiorcą, osiąga znaczny przychód i ma zdolność do spłacania zaciągniętego kredytu.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że dochodzona niniejszym powództwem kwota wynika z prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej, a zatem pozwany nie realizując swoich zobowiązań w ramach tej działalności powinien przewidywać możliwość wszczynania przez kontrahentów procesów sądowych, z czym wiąże się obowiązek uiszczenia opłat. Poza tym, jak wynika z dokumentów załączonych do pozwu, w kwietniu 2013r. powód wezwał pozwanego do zapłaty dochodzonej obecnie kwoty (k. 23-24), a zatem pozwany miał wystarczająco dużo czasu, by zgromadzić środki potrzebne do obrony swych praw przez sądem.

Poza tym pozwany nie wskazał, aby posiadał zaległości w spłacie kredytu (6.000 zł miesięcznie) czy zobowiązań alimentacyjnych na dzieci (2.400 zł miesięcznie). Oznacza to, że pozwany posiada dodatkowe źródło utrzymania i tym samym jego oświadczenie o braku dochodów jest nierzetelne.

W tej sytuacji słusznie przyjął Sąd Okręgowy, iż nie zachodzą podstawy do uwzględnienia przedmiotowego wniosku o zwolnienie pozwanego od opłaty sądowej od apelacji i dlatego Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Na marginesie należy przypomnieć pełnomocnikowi pozwanego, iż nie pobiera się opłat od zażalenia, którego przedmiotem jest odmowa zwolnienia od kosztów sądowych.